

Pleitaantekeningen ten behoeve van de comparitie van partijen d.d. 1 april 2010 in de zaak 158791 CV EXPL 190/04 V.N.I./Hofs sr.

Na ampele overwegingen heb ik naar aanleiding van de brief van 17 november 2009 van de griffie van het kantongerecht toch besloten verhinderdata voor de comparitie van partijen op te geven, daaraan deel te nemen, nog nieuwe informatie c.q. stukken aan de kantonrechter toe te sturen, terwijl het een vaststaand feit is, dat het vonnis van 17 november 2009 niet rechtsgeldig tot stand is gekomen, hetgeen ik heb bewezen in mijn produktie 37, die ik ter comparitie van partijen heb toegezonden.

Om te voorkomen, dat ik in enig stadium door de rechterlijke macht op een formeel verzuim wordt afgerekend, heb ik toch aan de opdracht van de kantonrechter in haar tussenvonnis onder het kopje **3. beslissing** voldaan, hetgeen niet wil zeggen, dat ik het vonnis van 17 november 2009 zal erkennen.

Ik benadruk hierbij hetgeen ik in mijn Conclusie van Dupliek d.d. 3 februari 2009, alsmede in mijn Akte d.d. 18 augustus 2009 zeer uitgebreid en met tal van stukken onderbouwd heb bewezen, namelijk dat:

- a) ik primair nooit de huurder van het bedrijfspand van V.N.I. ben geweest en subsidiar niet meer vanaf 2 november 2002 door stilzwijgende toestemming van V.N.I. met de contractovername door Xenon Webstore B.V., zoals door de kantonrechter zelf is geoordeeld in haar eindvonnis d.d. 24 april 2004 ten aanzien van mijn zoon R.T.B.Hofs, hetgeen voor mij van hetzelfde belang is, even de hypothetische stelling aangenomen, dat ik toch (mede) het huurcontract met V.N.I. zou zijn aangegaan.
- b) de (eventueel) ingevolge wetsartikel 6:159 BW benodigde (onderhandse) akten van bedrijfsoverdracht d.d. 3 september 2002 aanwezig zijn en in het bezit van zowel het Hof als de kantonrechter. Dergelijke akten strekken ingevolge wetsartikel 157 lid 2 Rv. tot dwingend bewijs. Weliswaar is ingevolge artikel 151 lid 2 Rv tegenbewijs toegestaan, maar vaststaat, dat V.N.I. nooit heeft beweerd, dat de betreffende akten niet zouden zijn opgemaakt laat staan enig bewijs heeft geleverd dat deze akten niet rechtsgeldig zouden zijn.
- c) uit deze akten onomstotelijk blijkt, dat de vennoten van Xenon Computers V.o.f. reeds per 31 december 2000 hun vennootschapsaandeel in de V.o.f. met al haar rechten en verplichtingen hebben ingebracht in Xenon Webstore B.V., waardoor de V.o.f. op die datum is ontbonden, dus opgehouden heeft te bestaan. Vereffening hoefde niet plaats te vinden.
- d) het Hof ondanks de beperkende werking van het grievenstelsel in zijn tussenarrest d.d. 10 juni 2008 ten onrechte zelf een grief aan de grieven van V.N.I. in haar Memorie van Grieven heeft toegevoegd door te stellen, dat de ingevolge wetsartikel 6:159 BW vereiste akte(n) tussen Xenon Computers V.o.f. en Xenon Webstore B.V. wel niet aanwezig zouden zijn. Het Hof heeft de drie grieven van V.N.I. in haar Memorie van Grieven, die alle gericht waren tegen het oordeel van de kantonrechter, dat de huurovereenkomst met stilzwijgende toestemming van V.N.I. in elk geval per 2 november 2002 is overgegaan op Xenon Webstore B.V., niet gehonoreerd, waarmede de erkenning van de stilzwijgende toestemming door het Hof een feit is.

- e) de kantonrechter in haar tussenvonnissen van 19 mei 2009 onder r.o. 4.2 een verkeerde uitleg aan wetsartikel 6:159 BW heeft gegeven en zij ondanks mijn zeer uitgebreide uitleg betreffende dit wetsartikel onder punt 27. van mijn Akte d.d. 18 augustus 2009 in haar tussenvonnissen van 17 november 2009 in haar juridische misslag volhardt.
- f) het Hof diverse ernstige juridische mislagen heeft gemaakt in zijn tussenarrest d.d. 10 juni 2008, die alle zowel in mijn Conclusie van Dupliek d.d. 3 februari 2009 als in mijn Akte d.d. 18 augustus 2009 aan de kaak zijn gesteld, waarbij het Hof bovendien heeft gehandeld in strijd met de partijautonomie en de goede procesorde.
- g) zowel mijn zoon in zijn Memorie van Antwoord d.d. 4 september 2007 onder de punten 16 t/m 27 en onder de punten 47 t/m 55 en 75 als ikzelf in mijn Conclusie van Dupliek d.d. 3 februari 2009 onder punt 10 (waarbij ik eveneens de Memorie van Antwoord als produktie 21 heb overgelegd) zeer goed onderbouwd hebben bewezen, dat de heren H. en P. Silderhuis en de heer R.S.Duijn tijdens hun getuigenverklaringen voor de kantonrechter op 15 december 2006 meeneed hebben gepleegd. Daarom heeft mijn zoon onder punt 73. van zijn Memorie van Antwoord aan het Hof ook om verbetering van het vonnis d.d. 24 april 2007 van de kantonrechter gevraagd. Noch het Hof noch de kantonrechter hebben op deze zeer ernstige kwestie ook maar iets uitgedaan, hetgeen in strijd is met een goede procesorde.
- h) mijn bewindvoerder de opzegging van de huurovereenkomst voor het bedrijfspand op 16 juni 2005 heeft gedaan met de uitdrukkelijke toevoeging: *zover nog niet geschied*, waarbij ik in diverse processtukken heb aangegeven, dat de bewindvoerder deze toevoeging bewust zo heeft gedaan, omdat het natuurlijk zo zou kunnen zijn, dat de huurovereenkomst reeds rechtsgeldig zou zijn opgezegd c.q. beëindigd.
- i) de huurovereenkomst inderdaad reeds was opgezegd door de curator van het failliet gegane bedrijf Xenon Webstore B.V. en wel op 10 december 2003, hetgeen zowel door de kantonrechter als het Hof diverse keren als een vaststaand feit is erkend:
- door de kantonrechter in haar tussenvonnissen d.d. 5 september 2006 betreffende mijn zoon (feit 2.4);
 - door het Hof in zijn tussenarrest d.d. 10 juni 2008 door te stellen: *“De kantonrechter heeft in haar vonnis van 5 september 2006 onder 2.1 t/m 2.10 feiten vastgesteld. Aangezien daartegen geen grieven zijn aangevoerd of bezwaren zijn geuit, zal het Hof in hoger beroep ook van die feiten uitgaan”*;
 - door de kantonrechter in haar tussenvonnissen d.d. 19 mei 2009 (feit 2.6).
- j) de onder i) genoemde opzegging reeds uitdrukkelijk is erkend door het Hof in zijn arrest d.d. 6 juli 2004 door op bladzijde 4 onder het kopje 4. **Vaststaande feiten** onder e) aan te geven:
“Xenon Webstore B.V. werd op 4 december 2003 in staat van faillissement verklaard. De curator zegde de huurovereenkomst met betrekking tot de bedrijfsruimte per 10 maart 2004 op”

Daarbij was het zelfs zo, dat daarom een deel van grief IV van de heren Hofs niet werd behandeld, omdat zoals het Hof stelde het huurcontract per 10 maart 2004 was beëindigd en Xenon B.V. had aangegeven dan het pand te zullen ontruimen. Dit zoals door mij verwoord onder punt 39. van mijn Conclusie van Dupliek d.d. 3 februari 2009.

- k) de opzegging door mr. Haafkes reeds in de dagvaarding d.d. 8 januari 2004 ten behoeve van het kort geding door V.N.I. zelf onder punt 3. is aangegeven. Zij schrijft daar het volgende (letterlijk citaat): *Mr. W.H.J.M.Haafkes (curator van Xenon Webstore B.V.) heeft verklaard dat Xenon Webstore B.V. geen activiteiten uitoefent in het pand aan de Neptunusstraat 23-25. De huurovereenkomst is door mr. Haafkes opgezegd tegen de kortst mogelijke termijn.*
- l) de huurovereenkomst reeds op 25 februari 2004 rechtsgeldig is beëindigd door alle omstandigheden, die zijn voorafgegaan aan de ontruiming. Deze omstandigheden zijn zeer uitgebreid omschreven in vele processtukken en met name in de pleitaantekeningen, die mijn zoon als produktie 1 aan het Hof heeft toegeleverd bij zijn Akte na Comparitie d.d. 16 december 2008, welke Akte met de pleitaantekeningen als produktie 18 zijn overgelegd bij mijn Conclusie van Dupliek d.d. 3 februari 2009. Ten overvloede heb ik in deze Conclusie van Dupliek onder de punten 24. t/m 41. wederom bewezen, dat de huurovereenkomst wel degelijk op 25 februari 2004 rechtsgeldig is beëindigd.
- m) de kantonrechter in haar tussenvonnis van 17 november 2009 dus ten onrechte heeft gesteld: *dat de huurovereenkomst (nog) eerder, te weten op of omstreeks de feitelijke ontruiming in (begin) 2004 rechtsgeldig is geëindigd is niet komen vast te staan.*
- n) de kantonrechter daarbij ook eerdere uitspraken van meerdere rechters heeft genegeerd. Ik verwijs daarbij niet alleen naar de opzegging van de curator zoals vermeld onder i) en in een arrest van het Hof d.d. 6 juli 2004, maar eveneens naar een brief van de rechtbank te Almelo d.d. 17 juli 2006, die ik als produktie 41 resp. 42 heb overgelegd en toegelicht onder de punten 61 t/m 63 van mijn Akte d.d. 18 augustus 2009.
- o) de stelling van de kantonrechter, zoals verwoord onder m) een werkelijk onvoorstelbare schending van mijn rechten inhoudt.
- p) de kantonrechter mijn uitgebreide en zeer duidelijke bezwaar tegen de zogenaamde “eiswijziging” van V.N.I. in zowel mijn Conclusie van Dupliek d.d. 3 februari 2009 (onder de punten 16 t/m 41) als in mijn Akte d.d. 18 augustus 2009 (onder de punten 37 t/m 41 en 46) met de motivatie, dat deze “eiswijziging” feitelijk en juridisch onmogelijk is en in strijd met de eisen van een goede procesorde, compleet heeft genegeerd. Op grond van artikel 130 Rv. had de kantonrechter moeten beslissen of de verandering van eis was toegestaan dan wel ambtshalve deze verandering of vermeerdering van eis buiten beschouwing moeten laten als zijnde in strijd met een goede procesorde. Niet reageren was dus geen optie!

- q) de kantonrechter met geen woord heeft gereageerd op mijn betogen in de Conclusie van Dupliek als in de Akte d.d. 18 augustus 2009, dat er van betaling van huurpenningen na ontruiming op 25 februari 2004, wat er ook zij van de rechtsgeldige beëindiging van de huurovereenkomst eveneens op die datum, op grond van wetsartikel 7.203 BW in elk geval geen sprake kan zijn.
- r) het bedrag van € 86.381,60, zoals genoemd in de huurovereenkomst, per definitie foutief is, daar er zoals in de vele processtukken, ook aan de zijde van V.N.I. overvloedig bewezen is, dat het kale huurbedrag slechts € 70.250,-, excl. B.T.W. per jaar bedroeg en dat er in de maandelijkse betalingen een bedrag van € 1344,30, excl. B.T.W. begrepen was inzake een “koopcomponent” ingevolge een koop op afbetalingsregeling tussen partijen.
- s) het Hof bovendien aan de vaststellingen van de kantonrechter in haar vonnis van 24 april 2007 was gebonden. Wanneer namelijk een lagere rechter, zoals in het onderhavige geval de kantonrechter, in haar vonnis van 24 april 2007(impliciet) heeft geoordeeld, dat de betreffende akte(n) wel aanwezig zijn en waartegen door de wederpartij in haar Memorie van Grieven geen grieven zijn aangevoerd, dan is het gerechtshof aan die vaststelling gebonden.

(zie ondermeer HR 31 mei 2002 (Universal/Balunan), NJ 2003, 344.

Uit het tussenvonnissen van 19 mei 2009 is gebleken, dat de kantonrechter na kennisneming van het tussenarrest van het hof d.d. 10 juni 2008 hoe dan ook de (foutieve) inhoud van dit arrest wilde volgen en V.N.I. in het gelijk wenste te stellen betreffende het betalen van huurpenningen na rechtsgeldige beëindiging van de huurovereenkomst. Daarom heeft zij op manifeste wijze geweigerd op 15 september 2009 vonnis te wijzen op basis van het uitgebreide procesdossier, dat zij tot haar beschikking had en waarbij geen enkele rechtsvraag meer openstond.

Uitdrukkelijk stel ik nogmaals, dat het niet mijn wens is, dat de kantonrechter een nieuw tussenarrest dan wel eindarrest van het Hof ten aanzien van R.T.B.Hofs in haar vonnissen ten aanzien van mij betreft, zoals ik in mijn akte d.d. 18 augustus 2009 goed onderbouwd heb aangegeven. Dit is overigens evenmin de wens van V.N.I., zoals blijkt uit haar Akte d.d. 23 juni 2009, zij het dat zij wel genegen was het komende tussen- dan wel eindarrest van het Hof in deze procedure te betrekken, echter alleen onder de voorwaarde, dat ik onvoorwaardelijk zou verklaren, dat ik het oordeel van het Hof omtrent de vordering van V.N.I. op mijn zoon als juist zou erkennen, hetgeen ik dus gezien de situatie vanzelfsprekend uitdrukkelijk geweigerd heb.

Uit het bovenstaande vloeit reeds voort, dat de kantonrechter als een onafhankelijk rechter de zaak op haar eigen merites dient te beoordelen aan de hand van alle haar ter beschikking staande processtukken van beide partijen zonder af te gaan op een door het Hof nog te wijzen arrest, hetgeen de wens is van beide partijen. Het is dus ten enenmale onjuist, dat de kantonrechter in haar tussenvonnissen van 17 november 2009 onder r.o. 2.13 ondanks de wens van partijen toch aankondigt, dat V.N.I. het te verwachten arrest van het Hof in het geding kan brengen, welk arrest d.d. 8 december 2009 V.N.I. inmiddels ter comparitie van partijen heeft toegezonden.

Mijn conclusie kan alleen maar zijn, dat de kantonrechter door ernstige juridische misslagen, rechtsweigering, machtsoverschrijding, grove nalatigheid en het negeren van veel van mijn bewijsvoering een situatie heeft geschapen, waarbij van een eerlijke en onafhankelijke behandeling en een eerlijk proces geen sprake meer kan zijn.

Zij heeft tot nu toe overtuigend gehandeld in strijd met Artikel 6 van het Europese Hof voor de Rechten van de Mens, hetgeen voor haar rekening en verantwoording dient te blijven.

Daarbij komt, dat haar kapitale juridische misslagen, omissies en andere fouten nauwelijks of helemaal niet meer rechtgezet kunnen worden, ook niet in een eventuele hoger beroepprocedure, waarin ik overigens door hetgeen is geschied in de appelprocedure ten aanzien van mijn zoon geen enkel vertrouwen meer heb.

Het (niet rechtsgeldige) tussenvonnissen d.d. 17 november 2009.

Ik stel, dat het ontoelaatbaar en in strijd met alle rechtsbeginselen is, dat de kantonrechter in dit tussenvonnissen van 17 november 2009 onder r.o. 2.1. zonder meer stelt, dat zij handhaaft hetgeen zij in haar tussenvonnissen van 19 mei 2009 heeft overwogen.

Zeer ernstig is ook, dat de kantonrechter hetgeen ik in mijn akte van 18 augustus 2009 heb geschreven over de frauduleuze handelwijze van V.N.I. en haar gemachtigde compleet heeft genegeerd.

Met name is daarbij van belang, dat V.N.I. vanaf het vonnis van de voorzieningenrechter in kortgeding d.d. 30 januari 2004 mij voortdurend tegen beter weten in heeft voorgehouden, dat ik door deze rechter reeds was veroordeeld tot doorbetaling van de huurpenningen tot 14 maart 2007. Erger is, dat zij en haar gemachtigde daarnaar ook hebben gehandeld door te trachten mij en mijn echtgenote grote bedragen afhandig te maken en een faillissementsverzoek in te dienen betreffende een vordering, die veel te hoog was. In mijn schuldsaneringsregeling, die ik notabene noodgedwongen moest aanvragen door onrechtmatig handelen van V.N.I. en haar advocaten, heeft V.N.I. vervolgens een vordering ingediend, die enkele tonnen te hoog was.

Uit de door V.N.I. doorgevoerde “eiswijzigingen” in zowel de hoger beroep procedure ten aanzien van mijn zoon als in de onderhavige procedure ten aanzien van mij blijkt reeds onomstotelijk, dat de eisen eerst anders lagen, namelijk ontbinding per ontruimingsdatum en schadevergoeding vanwege inkomstenderving, omdat de huurovereenkomst anders zou doorlopen, zoals door V.N.I. gesteld in de dagvaarding d.d. 23 december 2003.

De kantonrechter doet het onder r.o. 2.2 en 2.3 voorkomen, alsof de opzegging van de huurovereenkomst door bewindvoerder mr. Daniëls gevolgen heeft voor partijen, welke opzegging echter van geen enkele invloed is op de duur van de huurovereenkomst.

Ik betoog dienaangaande als volgt:

Primair:

De opzegging van het huurcontract door de bewindvoerder heeft geen enkel juridisch gevolg om de volgende redenen:

- Het huurcontract was reeds rechtsgeldig beëindigd op 25 februari 2004. Betreffende deze rechtsgeldige beëindiging verwijs ik naar al het door mijn zoon gestelde in diverse processtukken en in zijn pleitaantekeningen als produktie 1 bij zijn Akte na Comparitie d.d. 16 december 2008 en het door mij gestelde onder de punten 24 t/m 41 in mijn Conclusie van Dupliek d.d. 3 februari 2009, waarbij deze akte en pleitaantekeningen eveneens waren overgelegd.

- De curator van Xenon Webstore heeft het huurcontract reeds op 10 december 2003 rechtsgeldig opgezegd, hetgeen door het Hof te Arnhem tweemaal is bevestigd, éénmaal in zijn eindarrest d.d. 6 juli 2004 en éénmaal in zijn tussenarrest d.d. 10 juni 2008 en door de kantonrechter zelf eveneens tweemaal als vaststaand feit genoemd, namelijk in haar tussenvonnis d.d. 5 september 2006 ten aanzien van Hofs jr. en in haar tussenvonnis d.d. 19 mei 2009 ten aanzien van mijzelf.
- Ook V.N.I. zelf heeft reeds in haar dagvaarding d.d. 8 januari 2004 onder punt 3. de opzegging door mr. Haafkes aangegeven en erkend.
- Betreffende de uitspraken van het Hof in zijn arrest d.d. 6 juli 2004 en de conclusie die het Hof aan de opzegging door de curator heeft verbonden verwijs ik naar mijn betoog onder punt 39. van mijn Conclusie van Dupliek d.d. 3 februari 2009, waaruit onomstotelijk blijkt, dat het Hof deze opzegging van het huurcontract door de curator van Xenon Webstore B.V. als rechtsgeldig heeft beoordeeld, dit ook ten aanzien van mij en mijn zoon, zo er een huurcontract zou hebben bestaan tussen V.N.I. en de beide heren Hofs.
- Vandaar ook dat de bewindvoerder heeft opgezegd met de toevoeging: *zover nog niet geschied*, welke toevoeging de kantonrechter overigens consequent en ten onrechte heeft genegeerd, ondanks mijn herhaalde verwijzingen daarnaar in diverse processtukken. Het betrof een standaard opzeggingsbriefje, dat iedere bewindvoerder automatisch schrijft, wanneer een saniet huurder is van een woning of een bedrijfspand.

Subsidiar:

De opzegging door de bewindvoerder op zichzelf beschouwd

Wanneer deze opzegging wel van relevantie zou zijn, even de hypothetische stelling aangenomen, dat de huurovereenkomst op 1 maart 2005 nog bestond, dan nog is het in strijd met een goede procesorde, dat de kantonrechter in haar tussenvonnis van 17 november 2009 eigener beweging het einde van de huurovereenkomst plotseling stelt op 16 september 2005, terwijl deze door V.N.I., de bewindvoerder en de rechter-commissaris in de schuldsaneringsregeling van B.Th.Hofs en de kantonrechter zelf diverse keren op een andere datum is gesteld, als volgt:

De standpunten van V.N.I. betreffende het einde van de huurovereenkomst

a) in haar Conclusie van Repliek d.d. 31 januari 2006 in de procedure tegen Hofs jr. onder het hoofdstuk **Algemeen** onder punt 3 heeft V.N.I. de opzegging door de bewindvoerder uitdrukkelijk vermeld en daarbij de opzeggingsfax als produktie 15 bijgesloten. Onder punt 8. van deze Conclusie heeft zij gesteld, dat zij haar vordering betreffende onbetaald gebleven achterstallige huurpenningen tot datum beëindiging huurovereenkomst bij de bewindvoerder in de schuldsanering van B.Th. Hofs heeft ingediend. Daarbij heeft V.N.I. haar brief met bijlage d.d. 18 maart 2005 overgelegd. Uit de bijlage bij deze brief blijkt, dat V.N.I. op dat moment het huurcontract per 1 mei 2005 als geëindigd beschouwt. Daarbij is van belang, dat V.N.I. ondanks diverse brieven van R.T.B.Hofs heeft geweigerd (correcte) huurnota's over de maanden mei en juni 2005 aan hem te verzenden, die hij benodigde voor zijn administratie en voor de belastingdienst. Deze nota's kunnen alleen al om die reden niet voor betaling in aanmerking komen.

b) in een brief d.d. 4 juli 2005 aan R.T.B. Hofs (zie produktie 27 bij CvD d.d. 3 februari 2009) schrijft V.N.I. het volgende:

“Hierbij () ontvangt u een kopie van het faxbericht d.d. 16 juni 2005 van de bewindvoerder van uw ouders waarbij hij de huurovereenkomst van de onroerende zaak aan de Neptunusstraat 23-25 te (7521 WC) Enschede opzegt. Op grond van artikel 305 Fw. komt dit recht aan de bewindvoerder toe. U en uw vader huurden de bedrijfsruimte gezamenlijk.*

Door opzegging door de bewindvoerder eindigt de huurovereenkomst met uw vader.”

Vervolgens stelt V.N.I. aan Hofs jr. voor het huurcontract op diezelfde datum, zijnde 1 juli 2005 (!), ook met hem te beëindigen.

c) in de Memorie van Grieven d.d. 24 juli 2007 heeft V.N.I. deze opzegging door de bewindvoerder wederom expliciet gemeld onder punt 10 met daarbij de voorlopige erkenning van de bewindvoerder van een bedrag van € 241.000,--(incl. B.T.W.)in het kader van de schuldsanering, daarbij doelend op haar brief van 18 maart 2005 (zie bijlage 1)

d) tegenover de belastingdienst bij een boekenonderzoek en in meerdere gesprekken en correspondentie heeft V.N.I. verklaard, dat het huurcontract betreffende het pand Neptunusstraat 23-25 te Enschede per 1 juli 2005 in ieder geval voor beide vennoten was beëindigd door opzegging door de bewindvoerder van Hofs sr., mr. Daniels, onder toevoeging van het zinnetje; “zover nog niet geschied” en dat V.N.I. vanaf die datum daarom geen huurfacturen meer had verstuurd. Zie ook de brief van de belastingdienst d.d. 20 oktober 2006, gericht aan het samenwerkingsverband van de beide heren Hofs (zie produktie 31 bij CvD d.d. 3 februari 2009), waaruit duidelijk de stelling van V.N.I. betreffende het einde van de huurovereenkomst op 1 juli 2005 blijkt.

Het standpunt van de bewindvoerder en de rechter-commissaris betreffende het einde van de huurovereenkomst

e) ter verificatievergadering is door de bewindvoerder verklaard (letterlijk citaat):

“De voorzieningenrechter heeft de vordering van V.N.I. toegewezen totdat de huur rechtsgeldig zou zijn beëindigd. Dat was in juni 2005 en dat resulteert uiteindelijk in een vordering van € 241.000,--“

(vet en onderstreept door Hofs sr.)

V.N.I. heeft deze verklaring kunnen lezen in het Proces-verbaal van voortzetting van de verificatievergadering d.d. 30 maart 2007, haar toegezonden door de rechtbank te Almelo. Nu zij tijdens deze vergadering (bewust) niet aanwezig was en dus ook niet geprotesteerd heeft betreffende deze datum geldt de vaststelling van de rechter-commissaris als een feit, waarmee V.N.I. heeft ingestemd, wat er verder ook van deze verificatie zij.

Het standpunt van de kantonrechter betreffende het einde van de huurovereenkomst

f) de kantonrechter heeft in haar tussenvonnissen d.d. 5 september 2006 ten aanzien van R.T.B.Hofs onder **2. feiten** (feit 2.10) en in haar tussenvonnissen d.d. 19 mei 2009 ten aanzien van B.Th.Hofs onder **2. feiten** (feit 2.12) het volgende gesteld (letterlijk citaat):

“Bij vonnis in kortgeding van de rechtbank Almelo d.d. 30 januari 2004 is de vordering van VNI tot betaling van achterstallige huur tot een bedrag van € 55.000,- ten titel van voorschot op de aan VNI toekomende huurpenningen jegens R.T.B.Hofs en B.T.Hofs toegewezen. Het vonnis is bekrachtigd bij arrest van het Hof Arnhem d.d. 6 juli 2004”

Ik merk op, dat de kantonrechter hierbij heeft verzuimd het bedrag van €14.282,75 te noemen vanwege zogenaamd meerwerk, waartoe de beide heren Hofs ook waren veroordeeld.

In totaliteit komt dit bedrag dus neer op ca. € 70.000,- hetgeen overeenkomt met de bevindingen van de president van de rechtbank en de faillissementsrechter, zoals eerder in deze procedure aangegeven en bewezen, o.a. in mijn Akte d.d. 18 augustus 2009.

g) in haar tussenvonnissen d.d. 19 mei 2009 schrijft de kantonrechter zelf onder r.o. 4.3.1, dat de huurovereenkomst uiterlijk na drie maanden na 1 maart 2005 door opzegging van de bewindvoerder is beëindigd en dat er na die datum door Hofs sr. geen huur meer is verschuldigd, hetgeen betekent einde huurovereenkomst per 1 juni 2005.

h) ten slotte stel ik, dat het in redelijkheid en billijkheid niet zo kan zijn, dat door het nalaten van de bewindvoerder de huur onmiddellijk na ingang van de schuldsaneringsregeling op 1 maart 2005 op te zeggen ik vervolgens veroordeeld zou worden tot het betalen van vele maanden extra huur.

Uit r.o. 2.3. van het tussenvonnis van 17 november 2009 blijkt, dat de kantonrechter de aanwezigheid van de akten van bedrijfsoverdracht, die vereist zouden zijn ingevolge wetsartikel 6:159 BW, en die haar met mijn Conclusie van Dupliek d.d. 3 februari 2009 als productie 22 nogmaals zijn toegezonden en waaromtrent ik in deze Conclusie een duidelijke uitleg heb gegeven, volkomen negeert en kennelijk vasthoudt aan haar foute visie in het tussenvonnis van 19 mei 2009, dat dit niet de juiste akten zijn en daardoor ook tot de foutieve conclusie is gekomen, dat ik (mede) het huurcontract met V.N.I. ben aangegaan. Ik verwijs dienaangaande naar productie 32, die ik ter comparitie van partijen heb ingediend.

Onder r.o. 2.4 passeert de kantonrechter zonder enige onderbouwing in één enkele zin mijn zeer uitgebreide en uitermate goed onderbouwde betoog betreffende de rechtsgeldige beëindiging van het huurcontract d.d. 25 februari 2004 in mijn Conclusie van Dupliek d.d. 3 februari 2009 onder de punten 24 t/m 41, waarbij zij het bovendien alleen heeft over *“feiten met betrekking tot de ontruiming”* en over een verweer aan mijn zijde. Mijn hele betoog heeft echter vrijwel niets met de ontruiming op zich te maken en is al helemaal geen verweer tegen wat dan ook, maar gaat over vaststaande feiten en omstandigheden, die zowel op zichzelf als in onderlinge samenhang beschouwd niet anders dan kunnen leiden tot de conclusie, dat er op 25 februari 2004 daadwerkelijk een einde is gekomen aan de betreffende huurovereenkomst. Saillant detail daarbij is, dat de kantonrechter zelf in haar eindvonnis van 24 april 2007 het tussen partijen opgemaakte proces-verbaal van Inventarisatie van 25 februari 2004 een belangrijk bewijsstuk vond, dit eveneens overigens net als raadsheer- commissaris mevr. Katz-Soeterboek van het Hof te Arnhem in de comparitie van partijen in de zaak V.N.I./Hofs jr. d.d. 10 november 2008.

In r.o. 2.5, 2.6 en 2.7 van het tussenvonnis van 17 november 2009 heeft de kantonrechter zonder enig onderzoek klakkeloos letterlijk overgenomen hetgeen het Hof in zijn tussenarrest d.d. 10 juni 2008 over het opschortingsrecht heeft gezegd.

Vooruitlopend op deze comparitie van partijen heb ik de kantonrechter met produktie 38 nieuwe informatie verstrekt over de visie van de voorzieningenrechter d.d. 30 januari 2004 en het Hof d.d. 6 juli 2004 met betrekking tot het opschortingsrecht in de huurkwestie en waaruit blijkt, dat opschorting van de huurpenningen onder bepaalde omstandigheden wel degelijk was toegestaan. Uit deze produktie 38 blijkt tevens de laakbare rol van het Hof, dat de beoordelingen en bevindingen van de voorzieningenrechter d.d. 30 januari 2004 en het Hof d.d. 6 juli 2004 opzettelijk verkeerd heeft weergegeven en het de verhandeling betreffende het speciale opschortingsrecht heeft genegeerd, evenals de kantonrechter trouwens.

Tevens heb ik in produktie 38 bewezen, dat onder de gegeven omstandigheden, die toentertijd noch bij de voorzieningenrechter noch bij het Hof voldoende onder de aandacht waren gebracht, waardoor er een foutieve conclusie is getrokken, de opschorting van betaling van de huurpenningen wel degelijk was toegestaan.

Tegelijk met deze informatie heb ik de kantonrechter het betreffende vonnis d.d. 30 januari 2004 van de voorzieningenrechter en het arrest d.d. 6 juli 2004 van het Hof als bijlagen toegezonden.

Verder is het onnavolgbaar en onvoorstelbaar, dat de kantonrechter onder r.o. 2.9 eerst stelt, dat vervolgens de vraag beantwoord dient te worden welke van de gevorderde bedragen op de door Hofs sr. verschuldigde bedragen in mindering moeten worden gebracht en vervolgens alleen maar verwijst naar de bij de vordering van V.N.I. op te tellen bedragen uit hoofde van huurindexering, contractuele boete en wettelijke rente.

Betalingen na 15 september 2005

Onder r.o. 2.10 heeft de kantonrechter het over betalingen van mij aan V.N.I. over de periode na 15 september 2005. Ik stel, dat er om meerdere reden geen sprake is van het betalen van een schadevergoeding aan V.N.I.:

- a) ik ben bewezen nooit de huurder van het pand van V.N.I. geweest en in elk geval niet meer na 2 november 2002.
- b) even de hypothetische stelling aangenomen, dat ik wel huurder van het pand van V.N.I. zou zijn geweest, dan nog had V.N.I. geen enkel recht op schadevergoeding. In haar Conclusie van Replik tevens wijziging van eis d.d. 12 december 2008 spreekt V.N.I. onder MET CONCLUSIE immers niet meer over een schadevergoeding, doch uitsluitend en alleen over betaling van huurpenningen t/m 14 maart 2007.
- c) ook de kantonrechter zelf geeft in haar tussenvonnissen d.d. 19 mei 2009 onder het kopje **3. geschil** de vordering van V.N.I. eveneens uitsluitend als huurpenningen weer.
- d) tenslotte: Door de in produktie 36, die ik aan de kantonrechter ter comparitie van partijen heb toegezonden, genoemde en nog meerdere oorzaken, die alle aan V.N.I. kunnen worden toegerekend, is het pand naar alle waarschijnlijkheid onverhuurd gebleven. Onder de genoemde omstandigheden dient schade aan de zijde van V.N.I. bestaande uit huurderving, zo V.N.I. al recht zou hebben op schadevergoeding, hetgeen niet zo is, voor eigen rekening te blijven (eigen schuld in de zin van artikel 6:101 BW).

De kantonrechter zou moeten weten, dat nu V.N.I. na haar "eiswijziging", die feitelijk en juridisch onmogelijk was en waartegen bovendien uitdrukkelijk bezwaar is gemaakt, in elk geval niet meer om schadevergoeding verzoekt de kantonrechter deze ook niet meer kan toewijzen, daar dit in strijd is met een goede procesorde.

Een rechter is namelijk niet gerechtigd uit zichzelf eisen te vermeerderen en zeker niet wanneer daartegen uitdrukkelijk verweer is gevoerd. Verder verwijs ik daaromtrent naar hetgeen ik heb geschreven in mijn produktie 35 ter comparitie van partijen.

Onder rechtsoverweging 2.11 heeft de kantonrechter het over een hoofdsom van € 14.282,75 terzake meerwerk, terwijl in zowel de Conclusie van Antwoord d.d. 13 april 2004, de Conclusie van Dupliek d.d. 28 maart 2006 als in mijn Conclusie van Dupliek d.d. 3 februari 2009, al deze processtukken begeleid door tal van producties dienaangaande, uitgebreid gesproken is over het “koopcomponent” betreffende de airco-installatie in het maandelijks aan V.N.I. te betalen bedrag, door V.N.I. overigens steeds ten onrechte aangeduid als huur.

In deze processtukken en dan met name in de Akte na Comparitie d.d. 16 december 2008 is door mijn zoon bovendien bewezen en gesteld, dat het totaal aan te verrekenen bedragen betreffende ook andere in het pand achtergebleven technische installaties en goederen, niet verrichte service, etc. over de hele periode t/m 14 maart 2007 meer dan € 230.000,- is. Dat het Hof deze te verrekenen bedragen ontkent doet daar niet aan af, omdat het Hof bij zijn motivering alleen aandacht heeft besteed aan de inhoud van de Akte na Comparitie d.d. 16 december 2008 en verder alle uitgebreide bewijsvoering dienaangaande in de vele voorafgaande processtukken van mij, mijn zoon en V.N.I. zelf heeft genegeerd.

Ook de kantonrechter op haar beurt heeft al deze bewijsvoering buiten beschouwing gelaten en is klaarblijkelijk alleen afgegaan op hetgeen V.N.I. in haar Akte uitlating producties d.d. 3 maart 2009 heeft gesteld.

Uit haar vraagstelling onder r.o. 2.12. blijkt wederom zonneklaar, dat de kantonrechter de bewijsvoering van mij en mijn zoon samen in diverse processtukken en door mij uitgebreid en herhaald in mijn Conclusie van Dupliek d.d. 3 februari 2009 en de akte d.d. 18 augustus 2009 niet heeft meegewogen. In deze stukken zijn de door haar aangehaalde punten reeds uitgebreid aan de orde geweest en het gaat niet aan om over een dergelijke ingewikkelde en belangrijke materie in een comparitie van partijen via een mondelinge verhandeling te discussiëren en te oordelen.

Het is ook werkelijk verbijsterend, dat de kantonrechter de vraag heeft gesteld vanaf welke datum het pand weer te huur kon worden aangeboden, terwijl zij meerdere malen in de processtukken in de uitgebreide verhandelingen betreffende de rechtsgeldige beëindiging van de huurovereenkomst heeft kunnen lezen, dat de ontruimingsdatum 25 februari 2004 was. Dit is ook door de heer P.Silderhuis ter comparitie van partijen bij het Hof d.d. 10 november 2008 bevestigd, zoals eerder in deze pleitaantekeningen aangegeven. Het betreffende proces-verbaal d.d. 10 november 2008, waarin de rechter-commissaris deze uitspraak heeft vermeld, heeft de kantonrechter als productie 17 bij mijn Conclusie van Dupliek d.d. 3 februari 2009 ontvangen. Reeds in een vroeg stadium, namelijk in de Conclusie van Antwoord d.d. 13 april 2004 hebben mijn zoon en ik als productie 10 de betreffende advertentietekst voorzien van een uitgebreid commentaar overgelegd, uit welke advertentie blijkt wanneer en hoe V.N.I. het pand te huur heeft aangeboden.

Onder r.o. 2.13 stelt de kantonrechter, dat het te verwachten arrest van het Hof door V.N.I. in het geding gebracht mag worden. Hieromtrent stel ik wederom, dat V.N.I. door de in productie 37 (ter comparitie van partijen) met de titel **De kantonrechter heeft het Landelijk procesreglement voor civiele rol van de kantonrechter meerdere malen overtreden** genoemde procesgang geen gelegenheid meer had mogen krijgen om het te verwachten arrest van het Hof te Arnhem in de zaak V.N.I./R.T.B. Hofs in het geding te brengen, daar dit in strijd is met dit procesreglement.

Bovendien wijs ik de kantonrechter op de wens van beide partijen in hun akten d.d. 23 juni resp. 18 augustus 2009 om komende arresten van het Hof buiten beschouwing te laten.

In een brief d.d. 12 oktober 2009 aan de president van de rechtbank (in een klachtenprocedure) heeft de kantonrechter bericht, dat zij in de brief van 15 september 2009 aan mij eveneens had moeten melden, dat ik na het indienen van de beslissing van het Hof door V.N.I. ook nog met een antwoord akte mocht reageren. Uit het tussenvonnis van 17 november 2009 blijkt echter dat dit plotseling anders ligt en wordt er door de kantonrechter gesteld, dat er met partijen ter comparitie besproken kan worden of en zo ja in hoeverre de uitkomst van het arrest van het Hof op de onderhavige zaak van invloed is.

Alles overziend ben ik er van overtuigd, dat deze gehele procedure moet worden herroepen en overgedaan, omdat de door het Hof te Arnhem en met name door kantonrechter mr. E.W. de Groot ten opzichte van mij opzettelijk geschapen puinhopen niet meer zijn te herstellen en tot een onrechtvaardig en volkomen onacceptabel vonnis in mijn nadeel zullen leiden, waarvan met name mijn echtgenote en ik, maar ook de andere partij hoe dan ook uiteindelijk ernstig de dupe zullen worden.

Men moet niet vergeten, dat een negatief vonnis doorwerkt in alle procedures, die een justitiabele in een complexe zaak eventueel nog wenst te entameren tegen diverse betrokken partijen, hetgeen al meerdere malen is gebeurd, bijv. door het indienen van V.N.I. van het foutieve arrest van het Hof d.d. 10 juni 2008 in een kortgedingprocedure ter opheffing van het conservatoir beslag op mijn woning en eveneens door het indienen van dit foutieve arrest in de onderhavige procedure.

Een ongunstig vonnis is al zeer lastig, ook wanneer zo'n vonnis volkomen correct is, maar het leed is helemaal niet te overzien wanneer er een vonnis of een arrest is uitgebracht, waarin op vrijwel alle cruciale punten onrechtmatige rechtspraak is gedaan.

Ik heb het vermoeden, dat rechters geen flauw idee hebben hetgeen zij zodoende aanrichten. Hoewel het evenzogoed zo kan zijn, dat rechters zeer goed op de hoogte zijn van de gevolgen van hun destructieve rechtspraak, maar het hen niets interesseert dat zij daarmee het leven van de betreffende burgers compleet verwoesten.

De genoemde produkties zijn alle voorafgaande aan de comparitie van partijen aan de kantonrechter toegezonden.

Rechtspraak.nl

Op internet vond ik o.a. de onderstaande teksten, die ik hierbij graag aan de kantonrechter wil voorleggen.

De citaten:

Uit: Hoofdlijnennotitie Kwaliteit 2008-2011 d.d. 8 maart 2007
(gevonden op Rechtspraak.nl)

Onder het kopje: 5 jaar kwaliteitsbevordering

De raad voor de rechtspraak heeft onder andere als wettelijke taak de bevordering van de juridische kwaliteit.

Vanaf de oprichting van de Raad voor de rechtspraak (1 januari 2002) is begonnen met het ontwikkelen van het kwaliteitssysteem RechtspraakQ. RechtspraakQ sloot aan bij kwaliteitsactiviteiten die al in de gerechten werden ondernomen, zoals o.a. het meetsysteem rechterlijk functioneren, intervisie en klantwaarderingsonderzoeken.

Er wordt ook verwezen naar andere rapporten over de kwaliteit van de Rechtspraak, zoals het Visitatierapport Gerechten 2006, het rapport Kwaliteit kost tijd en het Evaluatierapport van RechtspraakQ en het rapport van de Commissie Deetman.

Een belangrijke constatering uit de rapporten is dat de gerechten volop bezig zijn met kwaliteitsactiviteiten, hoewel zowel de Visitatiecommissie als de Commissie Deetman hebben geconcludeerd, dat door de nadruk op productie en het wegwerken van achterstanden de inhoudelijke kwaliteit onder druk is komen te staan.

Het is een breed gedragen gevoel zowel bij de gerechten als bij de Raad dat kwaliteit in de besturing en in de praktijk van rechtspreken een zwaarder accent moet krijgen naast de aandacht voor kwantiteit. De minister heeft ten behoeve van de kwaliteitsverbetering al extra geld ter beschikking gesteld.

Onder het kopje **2. Verbeteren fundament kwaliteit**

Onafhankelijkheid, onpartijdigheid en integriteit zijn te beschouwen als de meest basale voorwaarden voor het rechtspreken. Zij zijn essentieel voor het instandhouden van het vertrouwen van de samenleving in het recht. De borging van onafhankelijkheid, onpartijdigheid en integriteit is de eerste doelstelling in de Agenda van de Rechtspraak 2005-2008.

De Visitatiecommissie constateert dat het integriteitsbesef in de gerechten groot is en dat er veel aandacht binnen de gerechten bestaat voor dit onderwerp. De aandacht van de gerechten moet de komende jaren vooral uitgaan naar het levend houden van de basiselementen.

Onder het kopje: **3. Kwaliteitsactiviteiten:**

Normen inhoudelijke kwaliteit

In de presidentenvergadering van 27 november 2006 hebben de presidenten afgesproken gezamenlijk te gaan werken aan de verbetering van de kwaliteit van het rechtspreken en over drie jaar te voldoen aan een aantal kwaliteitsnormen. Op de volgende gebieden zullen de gerechten kwaliteitsbevorderende activiteiten ontwikkelen: motivering, meevoudige zaken, meelezen EK vonnissen, permanente educatie, instructie en feitenonderzoek en doorlooptijden.

Met stelt zich de vraag wat meelezen betekent en of dit alleen het vonnis of ook het dossier moet zijn.

In februari 2007 is er ook een projectgroep ingericht onder leiding van mr. A. Weimar, directeur bedrijfsvoering rechtbank Amsterdam, die het geheel aan ontwikkelingsactiviteiten zou gaan coördineren. Men stelde zich op het standpunt, dat het zowel voor de gerechten als de Raad en de minister van belang zou zijn inzicht te hebben in de voortgang van de kwaliteitsactiviteiten.

Naar aanleiding van de conclusie van mr. Jörg, AG bij de Hoge Raad is diverse keren in artikelen benadrukt dat de appelcolleges en de Hoge Raad niet alleen via hun uitspraken over kwaliteitsonderwerpen moeten spreken, maar dat er ook tussen rechtbanken en appelinstanties en tussen de hoven en de Hoge Raad over kwaliteit van gedachten gewisseld zou moeten worden. Ook de Commissie Deetman benadrukt de rol van de hoger beroepsinstantie met betrekking tot kwaliteit. Lagere rechters zouden kunnen leren van hoger beroep en cassatie.

Incidenten kunnen leiden tot een afnemend vertrouwen van de maatschappij in de rechtspraak, aldus deze commissie Deetman.

Bij alle activiteiten ter verbetering van het leren van hoger beroep en cassatie is het van belang te bezien op welke wijze de appelinstanties en de Hoge Raad daarbij een rol kunnen spelen. De presidenten van de appelcolleges hebben zich recent tot doel gesteld “*(weer) inhoudelijk leiding te gaan geven aan de rechtspraak*” en hebben daartoe diverse verbeteracties benoemd. Deze stelling is gequoteerd uit het boek van R.H.M. Jansen met de titel “Naar een rechtspraak die wij willen” d.d. juni 2005.

Deskundigheidsbevordering

Kwaliteit van rechtspreken is direct gerelateerd aan de kwaliteit van de medewerkers. Deze kwaliteit betreft kennis, vaardigheden, attitude en ervaring. Voor kwaliteitsverbetering is opleiden en bijblijven van groot belang. De Rechtspraak heeft een belangrijke stap gezet op dit terrein door met elkaar een kwantitatieve norm voor permanente educatie af te spreken en in te gaan voeren.

Verbeteren rechtseenheidbevorderende instrumenten

Ten aanzien van rechtseenheid dient er onderscheid gemaakt te worden tussen formele rechtseenheid en materiële rechtseenheid.

Ten aanzien van de materiële rechtseenheid heeft de Visitatiecommissie geconstateerd dat het besef van de noodzaak van rechtseenheidbevordering in alle gerechten aanwezig is.

De klantwaardering ten aanzien van rechtseenheid is over het algemeen niet hoog. Voor het bevorderen van de deskundigheid en de rechtseenheid is onder meer kennisdelen van belang. Bij kennis delen gaat het onder andere om het verbeteren van het jurisprudentieoverleg, het benutten van cursorische activiteiten en het verbeteren van mogelijkheden om van elkaars uitspraken kennis te nemen.

Onder het kopje **4. Vervolg**

In deze notitie heeft de Raad de hoofdlijnen beschreven van de kwaliteitsinspanningen voor de komende tijd.

Uit de notitie volgt een aantal hoofdlijnen: (verkort weergegeven)

- versterken inhoudelijke kwaliteit
- er is sprake van een toegenomen aandacht voor de rechtspraak vanuit de maatschappij en de media. Dit maakt het noodzakelijk dat er meer gestructureerde aandacht is voor het leren van hoger beroep en cassatie. De appelcolleges en de Hoge Raad kunnen daarbij een rol spelen.

Alle activiteiten zullen uitmonden in concrete kwaliteitsbevorderende instrumenten en kwaliteitsnormen.

Onder het kopje: **Activiteitenoverzicht**

Het levend houden van het onderwerp onafhankelijkheid, onpartijdigheid en integriteit in de gerechten

2. Kwaliteitsactiviteiten

- stimuleren aanleveren van vonnissen en arresten aan rechtspraak.nl

Ik merk daarbij op, dat ik ervan overtuigd ben, dat de betrokkenen alsook de Raad voor de rechtspraak oprecht bezig zijn geweest en nog bezig zijn om onze rechtsstaat kwalitatief te verbeteren, maar dat zij er op de een of andere manier geen notie van hebben, hetgeen er onder hun ogen door leden van de rechterlijke macht (en ook advocaten) onterecht wordt aangericht richting de burgers.

Het kan te maken hebben met de gedachtegang, dat rechters en advocaten sowieso integer zijn, zij hebben immers de eed van integriteit afgelegd, zeer deskundig zijn en hun beroep daarom naar beste vermogen en eer en geweten uitoefenen.

De realiteit is helaas een andere, zoals mijn ervaring met meerdere rechters en advocaten is, waar ik te zijner tijd in elk geval op de een of andere manier publiciteit aan zal geven, hetgeen ook van een groot maatschappelijk belang zal zijn.

Mijn mening is dan ook, dat het een zeer goede zaak zou zijn, dat er betreffende de civiele rechtspraak eveneens een commissie in het leven geroepen zou worden vergelijkbaar met de Commissie onder leiding van prof. Y. Buruma betreffende strafzaken.

B.Th.Hofs

Bijlage: 1

Holten, 1 april 2010